

Bir Efsunlu Hece İken Aşk

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Mayıs 2020

“Arzusu gövdesinde kalmış ölüer adına
Yoksulluğun uzak derin gözleri adına
Yüzü yere düşen çaresizlik adına
Kavuşmanın kekeme sevinci adına
Kendinden başka doğrusu olmayan büyük aşklar adına...”
(Ş. Erbaş)

Sakıncalı bir zaman dilimi adeta
Yaban düşlerinden gelen o esinti.
Tebaası saklı bir yalnızlık
Çaldığım beyitlere sakladım ben bu sevgiyi.
Çalاکalem hürmet ettiğim doğası yüreğın
Bazen sedası ya da vedası sözcüklerin
Diktiğim o sancak eriyen maviye
Aşka erdiğim kavşak
Kimseler de sormasın,
Neden çok sevdin diye.

Hengâmede saklı sırları şehrin
Surlarına âşık oldum ben bu gizemin
İzini sürüp gecenin
Erdim şafağa erdim hüsrana
Erdim gök kubbeye
Dokundum adeta ölü yıldıza.

Bir coğrafyaya esir düşen düşlerim.
Ana kıtası mevsimin
Düşerken defalarca tökezlediğim dehlizin
Sarı benizli duvarlarında bir efsunlu hece iken aşk
İçime kıydığım hüznü
Kıyamadığım sevgiliyi
Sunarken dua niyetine taşrasına şiirin.

Tapınan mısralar:
Kabrime sığamadım gitti, azizim.

Kapışan beyitler

Ne illet kibirmiş ki aşkın özlemi

Bir sefertasına yığdım ben bunca yaşı, elemi.

Doğamda mevcut hüsrân:

Ah ki ah:

Benden ibaret de değilmiş acılar, evren

Yatıp kalktığım gün diye

Gecenin rehavetine serildim imge niyetine

Bir tapusu eksikti yüreğin ve sevdanın

Methiyeler dizdim bir bir sevgilinin gezindiği şiirlere.

Karambole giden miydi de yalnızlığım,

Tek tüfek kalmışlığıma gözyaşı döktü kuşlar.

Aşka ermişliğim miydi başımın belası

Hükümsüz davalar süründürdü ne diye.

Kozası ıssızlığın

Bir hulasa yürek ki eremedi hidayete.

Kayrası yıldızların

Ay ışığına âşık oldu güneş yar diye.

Bir b/ölü aşk gezindiğim dağ tepe

Bir de üstünü örttüğüm yamaçları şehrin

Dağdan taştan aşırmadım da bu zihniyeti.

Kefen bezime sadıktım düğün öncesi

Kırmızı kuşağın ağırlığı

Şükürler olsun ki açıldı alını gelinin ve şiirin.

Bir tebessüm bahşetti Mevla

İksirli şarkılara bal döktü umut niyetine

Aşkı nimet bilen gecenin körü

Yazmaya durdu bir bir giydiği metanetle.

Sınandığı renklerin

Kalıbını bastı mateme;

Efsunlu şarkılar bir bir açtı

Baharın goncası elbet umuttu ve kiblesi yüreğin

En şiirin edayla raks eden kalem

Zehrini aldı şiirler sefil yüreğin

Ve düştü yola

Düşmeden gözünden insanların
Düştüğüne kani her yaşın da vedası
Sınarken yüreği ısrarla
Bir çöl çiçeği nezdinde
Solmaya muktedir her şiir hece hece.